

॥३३॥ ३४॥ ३५॥ ३६॥ ३७॥ ३८॥ ३९॥ ४०॥ ४१॥ भवच्छंदं प्रनदि- ॥४२॥ ४३॥ ४४॥ ४५॥ प्रनृताप्सरसः सदा र्थाभिनयो वाक्यार्थाभिनयश्च पत्रवर्तनेन सन्वृतं तस्मिन्पाः अप्सरसः प्रनृताप्सरसः मध्यमपदलोपी
समासः ॥४६॥ ४७॥ ४८॥ ॥४९॥ हरतीति हार्यः ॥५०॥ भगवान् अष्टावक्रः उत्सर्त्तवन्निरोधं च श्रुतानामांगतिंगतिं वेत्ति विद्यामविद्यां च सवा-यो भगवानिति दिव्येर्भोगैरजिनोपि सर्वज्ञोपिवस्य कन्यानामार्थं

अथ ते राक्षसाः सर्वे योभिरक्षंति पद्मिनीं ॥ प्रत्युस्थिता भगवंतं मणिभद्रपुरोगमाः ॥३३॥ सतान्प्रत्यर्चयामास राक्षसान्भीमविक्रमान् ॥ निवेदयतमोक्षिप्रं
धनरायेति चाब्रवीत् ॥३४॥ ते राक्षसास्तथाराजन् भगवंतमथाब्रुवन् ॥ असौ वै श्रवणो राजा स्वयमायाति तेंतिकं ॥३५॥ विदितो भगवानस्य कार्यमागमन
स्य यत् ॥ षष्ठ्यै नत्वं महाभागं ज्वलंतमिव तेजसा ॥३६॥ ततो वै श्रवणो भ्येत्य अष्टावक्रमनिंदितं ॥ विधिवत्कुशलं पृच्छा ततो ब्रूहि मब्रवीत् ॥३७॥ सुखं प्रा
प्तो भवान् कच्चित् किं वामत्तश्चि कीर्यति ॥ ब्रूहि सर्वं करिष्यामि यन्मां वक्ष्यसि वै हि ज ॥३८॥ भवनं प्रविशत्वं मे यथा कामं द्विजोत्तम ॥ सत्कृतः कृतकार्यश्च भ
वान्यास्यत्यविघ्नतः ॥३९॥ प्राविशद्भवनं स्वं वै गृहीत्वा तं द्विजोत्तमं ॥ आसनं स्वं ददौ चैव पाद्यमर्थ्यतथैव च ॥४०॥ अथोपविष्टोऽस्तत्र मणिभद्रपुरोगमाः ॥
निषेदुस्तत्र कौबेराय क्षगंधर्वकिन्नराः ॥ ततस्तेषां निषण्णानां धनदो वाक्यमब्रवीत् ॥ भवच्छंदं समाज्ञायन्त्ये रन्नप्सरोगणाः ॥४१॥ आतिथ्यं परमं कार्यं
शश्रूषा भवतस्तथा ॥ संवर्ततामित्यवाच मुनिर्मधुरयागिरा ॥४२॥ अथोर्वरामिप्रकेरीरं भाचैवोर्वशी तथा ॥ अलं बुधाघृताचीचचित्राचित्रांगदारुचिः ४४
वाद्यानि विविधानि च ॥४६॥ अथ प्रवृत्ते गंधर्वे दिव्ये ऋषिरुपाविशत् ॥ दिव्यं संवत्सरं तत्रारमते यमहातपाः ॥४७॥ ततो वै श्रवणो राजा भगवंतमुवाच ह ॥
साग्रः संवत्सरो जातो विप्रेहतवपश्यतः ॥४८॥ हार्यायं विषये ब्रूहन् गंधर्वो नाम नामतः ॥ छंदो वर्ततां विप्रयथा वदति वा भवान् ॥४९॥ अतिथिः पूजनीयस्त्व
मिदं च भवतो गृहं ॥ सर्वमाज्ञाप्यतामाश्रु परवंतो वयं त्वयि ॥५०॥ अथ वै श्रवणो प्रीतो भगवान् प्रत्यभाषत ॥ अर्चितोऽस्मि यथा न्यायं गमिष्यामि धनेश्वर ॥५१॥
प्रीतोऽस्मि सदृशं चैव तव सर्वे धनाधिप ॥ तव प्रसादाद्भगवन् महर्षेऽश्वमहात्मनः ॥५२॥ नियोगादद्यास्यामि वृद्धिमान् वृद्धिमान् भव ॥ अथ निष्क्रम्य भगवान्
प्रययावुत्तरामुखः ॥५३॥ कैलासं मंदरं हौमं सर्वाननुचचार ह ॥ तानतीत्यमहोऽलान् कैरातं स्थानमुत्तमं ॥५४॥

दिगं तं प्रतिगत इति भहो कष्टं कामपि शाचोर्दुर्जय इति भावः ॥५१॥ ५२॥ वृद्धिरूपचयस्तद्वान् ऋद्धिः संपत्तस्तद्वान् ॥५३॥ कैरातकिरातवेषधारिणो महादेवस्य ॥ ५४॥